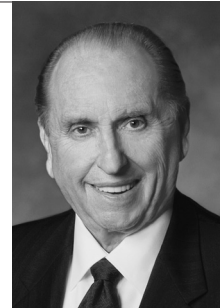

Prezidentas Tomas S. Monsonas

Raskite laiko Gelbėtojui

Sulaukėme dar vienu Kalėdų, ir su jomis brėkšta Naujieji Metai. Regis, tik vakar šventėme Gelbėtojo gimimą ir sudarinėjome pasižadėjimų sąrašą.

Ar tarp visų mūsų pasižadėjimų pasiryžome skirti laiko savo gyvenime ir vietas savo širdyje Gelbėtojui? Nesvarbu, kaip mums iki šiol sekėsi su šiuo pasižadėjimu, esu įsitikinęs, kad visi norime, jog būtume padarę daugiau. Šios Kalėdos yra puikus metas įvertinti ir atnaujinti savo pastangas.

Kadangi mūsų užimtuose gyvenimuose yra tiek daug dėl mūsų dėmesio besivaržančių dalykų, tai būtina sąmoningai ir su atsidavimu stengtis pakviesti Kristų į savo gyvenimą ir į savo namus. Gyvybiškai svarbu, kad mes, kaip išminčiai iš Rytų, žvelgtume į Jo žvaigždę ir „atvyk[tume] Jo pagarbinti“¹.

Ištisas kartas Jėzaus žinia buvo ta pati. Petru ir Andriejui ant Galilėjos ežero kranto Jis sakė: „Eikite paskui mane!“² Pilypas buvo taip pakviestas: „Sek paskui mane!“³ Levitą, kuris rinko mokesčius, jis pakvietė: „Sek paskui mane!“⁴ Ir jūs, ir aš, jeigu tik klausysime, išgirsime tą patį kvietimą: „Sekite paskui mane.“⁵

Turėsime galimybių palaiminti kitų gyvenimą, kai šiandien eisime Jo pėdomis ir seksime Jo pavyzdžiu. Jėzus kviečia mus atiduoti save: „Štai Viešpats reikalauja širdies ir uolaus proto.“⁶

Ar yra kas nors, kam turėtumėte pasitarnauti per šias Kalėdas? Ar yra kas nors, kas laukia jūsų apsilankymo?

Prieš daugelį metų per Kalėdas aplankiau vieną senyvą našlę jos namuose. Man ten svečiuojantis, suskambo durų skambutis. Prie durų stovėjo labai užsiėmęs ir gerai žinomas gydytojas. Jis nebuvo pakviestas, bet tiesiog jautė raginimą aplankyti vienišą pacientę.

Šiuo metu širdys tų, kurie yra vieniši, tikisi ir laukia kalėdinio vizito. Per vienas Kalėdas, lankydamasis globos centre, sėdėjau ir kalbėjausi su penkiomis pagyvenusiomis moterimis, vyriausiai iš jų buvo 101 metai. Ji buvo akla, tačiau pažino mano balsą.

Ji pasakė: „Vyskupe, jūs truputį vėluojate šiais metais! Maniau, kad nebeatvyksite.“

Mes nuostabiai praleidome laiką kartu. Tačiau viena iš pacienčių ilgesingai dirščiojo pro langą, vėl ir vėl kartodama: „Žinau, kad mano berniukas ateis šiandien manęs aplankyti.“ Svarsčiau, ar taip ir bus, nes buvo tokių Kalėdų, kai jis taip ir nepasirodė.

Dar yra laiko šiais metais ištiesti pagalbos ranką, atverti mylinčią širdį ir pasiryžusią dvasią, kitaip tariant, sekti Gelbėtojo parodytu pavyzdžiu ir tarnauti taip, kaip Jis norėtų, kad tarnautume. Jei tarnausime Jam, neprarasime galimybių, kaip tai nutiko senovės užkeigos šeimininkui,⁷ mes rasime laiko savo gyvenime ir vietas savo širdyje Jam.

Ar galime suvokti nuostabų pažadą, angelo perduotą piemenims, nakvojusiems laukuose: „Štai aš jums skelbiu gerąją naujieną [...] Šiandien [...] jums gimė Išganytojas [...] Jis yra Viešpats Mesijas“⁸?

Kai per Kalėdas keisimės dovanomis, atminkime, vertinkime ir priimkime didžiausią iš visų dovanų – mūsų Gelbėtojo ir Atpirkėjo dovaną, kad turėtume amžinąjį gyvenimą.

„Nes kokia žmogui nauda, jeigu jam suteikiama dovana, o jis dovanos nepriima? Štai, jis nesidžiaugia tuo, kas jam duota, ir nesidžiaugia tuo, kuris yra dovanos davėjas.“⁹

Sekime Juo, tarnaukime Jam, gerbkime Jį ir savo gyvenime priimkime Jo dovaną mums, kad būtume tokie, kaip pasakė tėvas Lehis: „amžinai apglėbt[į] Jo meilės rankomis“¹⁰.

IŠNAŠOS

1. Mato 2:2.
2. Mato 4:19.
3. Jono 1:43.
4. Mato 9:9.
5. Doktrinos ir Sandorų 38:22.
6. Doktrinos ir Sandorų 64:34.
7. Žr. Luko 2:7.
8. Luko 2:10–11.
9. Doktrinos ir Sandorų 88:33.
10. 2 Nefio 1:15.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Prezidentas Monsonas kviečia mus „sąmoningai ir su atsidavimu stengtis pakviesti Kristų į savo gyvenimą ir į savo namus“. Su mokomais žmonėmis galite aptarti, kaip jie galėtų sąmoningai pasiryžti tai daryti tiek pavieniui, tiek su šeima. Galite jų paprašyti pagalvoti apie konkretų asmenį ar šeimą, kuriuos galėtų aplankyti ar jiems tarnauti per šias Kalėdas. „Dar yra laiko šiais metais ištiesti pagalbos ranką, atverti mylinčią širdį ir pasiryžusią dvasią.“

JAUNIMAS

Kaip tarnauti per Kalėdas

Prezidentas Monsonas skiria laiko senoliams globos namuose aplankyti, ypač per Kalėdas. Jis pastebėjo, jog yra tokių, kurie yra laimingi, kad juos aplankė, nors yra ir tokių, kurie laukia lankytojų, bet šie taip ir neateina. Yra žmonių, kurie ko nors laukia. Gal būt per šias Kalėdas *jūs* galėtumėte būti tas kas nors.

Toliau pateikiamos kelios idėjos, kaip galėtumėte padėti užtikrinant, kad niekas nesijaustų vienišas per šias Kalėdas. Galite sugalvoti savų būdų, kaip galėtumėte pasitarnauti savo bendruomenėje šiuo metu. „Ar yra kas nors, kas laukia jūsų apsilankymo?“

- Padarykite kalėdinių atvirukų savo apylinkės ar skyriaus misionieriams, vienišiemis ar senyvo amžiaus nariams.
- Savanoriaukite vietinėje bendruomenės organizacijoje.
- Padovanokite po Mormono Knygą savo draugams ar kaimynams.
- Aplankykite savo apylinkės ar šeimos vyresnio amžiaus žmones.
- Pagaminkite skanėstų kaimynams pavaišinti.

VAIKAI

Sekti šviesa

Jėzui gimus, išminčiai atnešė Jam dovanų. Kad Jį rastų, jie sekė nauja, ryškia žvaigžde danguje. Kokių dovanų jūs galėtumėte atnešti Gelbėtojui per šias Kalėdas?

Dieviškosios Jėzaus Kristaus savybės: atjauta ir gerumas

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir prašykite įkvėpimo, padėsiančio jums žinoti, ką aptarti. Kaip Gelbėtojo dieviškųjų savybių supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Jėzu ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Tikėjimas, šeima, parama

Ši žinia yra iš lankomojo mokymo žinių serijos apie dieviškąsias Gelbėtojo savybes.

Raštuose užjausti, atjausti reiškia „kentėti su“. Tai taip pat reiškia parodyti užuojautą, gailestį ir gailestingumą kitam.¹

Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Jėzus pateikė mums daug atjautos pavyzdžių. Luošas žmogus prie Betsaidos tvenkinio; moteris, pagauta svetimaujant; moteris prie Jokūbo šulinio; Jayro duktė; Marijos ir Mortos brolis Lozorius – kiekvienas savaip suluošintas pakeliui į Jerichą, kaip sužeistasis iš palyginimo apie gailestingąjį samarietį. Kiekvienam iš jų reikėjo pagalbos.

Luošui Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“ Nusidėjusiai moteriai patarė: „Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk.“ Kad padėtų semiančiai vandenį, Jis parūpino šulinį vandens, „trykštančio į amžinąjį gyvenimą“. Mirusiai Jayro dukteriai Jis liepė: „Mergaite, sakau tau, kelkis!“ Į kapą paguldytam: „Lozoriau, išeik!“

Gelbėtojas nuolat apščiai rodė atjautą. [...] Atverkime savo širdies

duris, kad Jis – gyvas tikros atjautos pavyzdys – galėtų įeiti.“²

Papildomos Raštų ištraukos

Psalmyno 145:8; Zacharijaus 7:9; 1 Petro 3:8; Mozijo 15:1, 9; 3 Nefio 17:5–7

Iš Raštų

„Mudu su vyru priklaupėme prie septyniolikmetės dukters lovos ir meldėmės už jos gyvybę“, – pasakojo Linda S. Ryvs, antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje. „Tą kartą atsakymas buvo „ne“, bet [...] mes sužinojome, [...] kad [Gelbėtojas] užjaučia mus širdgėloje [...]“.³

„Vienas iš mano mėgstamų pasakojimų apie Gelbėtojo gyvenimą yra istorija apie Lozorijų. Raštuose mums pasakojama, kad „Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį [Mariją] ir [jų brolių] Lozorijų“.⁴ Jėzų pasiekė žinia, kad Lozorius sunkiai serga, tačiau Jam atvykus, Lozorius jau buvo miręs. Marija pribėgo prie Jėzaus, krito prie Jo kojų ir pravirko. Pamatęs verkiančią Mariją, jis sudejavo dvasioje ir [...]

pravirko (žr. Jono 11:33, 35 Karaliaus Jokūbo vertimas).

Toks yra pavedimas mums. Turime pačios pajauti ir pamatyti, o tada padėti Dangiškojo Tėvo vaikams jausti, matyti ir sužinoti, kad mūsų Gelbėtojas paėmė ant Savęs ne tik visas mūsų nuodėmes, bet ir mūsų skausmus, kančias ir suspaudimus, kad Jis galėtų sužinoti, kaip mes jaučiamės ir kaip mus paguosti.“⁵

IŠNAŠOS

1. Raštų rodyklė, „Užuojauta“.
2. Thomas S. Monson, „The Gift of Compassion“, *Liahona*, Mar. 2007, 4–5, 8.
3. Linda S. Ryvz, „Viešpats neužmiršo jūsų“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 48.
4. Linda S. Ryvz, „Viešpats neužmiršo jūsų“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 48.
5. Linda S. Ryvz, „Viešpats neužmiršo jūsų“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 48.

Apsvarstykite

Ką galėtų palaiminti jūsų atjauta?